

בוא יום יהוה וגו' (מלאכי ג,כג), ועליו אמר [משה]: שְׁלַח נָא בְיַד תְּשַׁלַּח, שְׁהִיָּה רוּצָה שֵׁשְׁלָם הַתְּקוּן [כְּבָר] בְּתַחֲלָתוֹ. אֲבָל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רָצָה בּוֹ, שְׁהִיָּה הַזְמַן [עֲדוּן] לֹא הִגִּיעַ.

הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' וְכו' (מלאכי ג, כג) וְעַלֶּה אָמַר שְׁלַח נָא בְיַד תְּשַׁלַּח, דְּהִנֵּה בְּעֵי דְתְּקוּנָא יִשְׁתַּלֵּם בְּקַדְמִיתָא. אֲבָל קְדוּשָׁא בְרִיךְ הוּא לֹא בְעָא הַכִּי, דְּהָא זְמַנָּא לֹא מָטָא.

בִּיּוֹן דְּחֻמָּא מִשָּׁה הַכִּי, מִהֵוּא יוֹמָא שְׂאֲרֵי עוֹבְדוּי לְאִזְמָנָא תְּקוּנִין לְסוּף יוֹמָא. בְּגִין כֶּךָ: לְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים וְכו', אֲלִין דְּאִתְּפַקְד מִמְּלַכָּא לְמַעַבְד לְהוּ בְּפִרְקָנָא דְּמַצְרִים. וְלְכָל הַיָּד וְכו' אֲשֶׁר עָשָׂה, דְּעָבִיד מִגְרָמָה לְאִתְּקַנָּא תְּקוּנִין לְפִרְקָנָא בְּתַרִּיתָא. בְּגִין כֶּךָ: וְלְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה דָּא מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. וְלְכָל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל דָּא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. מֵאִי הַמּוֹרָא אֲלֵא בְּגִין מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף דְּאִתְּקַשְׁר בֵּה, דְּכַתִּיב וְהָיוּ לְאַחַדִּים בְּיַדְיָ (יחזקאל לו, יז). וּבְקַדְמִיתָא מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף קָאִים לְחוּדִיָּה, וְדָא וְלְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה. לְבָתַר אֲתִי מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף אִתְּחַבֵּר בֵּה, וְהָיוּ לְאַחַדִּים וְדָאִי. הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁה וְהַמְּתַחִיל בְּמַצְוָה אוֹמְרִים לוֹ גְּמֹר (ירושלמי פסחים י, ה) לְזַמְנָא דְּאִתִּי דִּיִּיתִי אִיהוּ בְּהַדִּי תְרִין מְשִׁיחִין לְמַפְרָק לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל פְּרָקְנָא שְׁלִים.

בִּיּוֹן שְׂרָאָה מִשָּׁה כֶּךָ, מֵאוֹתוֹ הַיּוֹם הַתְּחִיל [לְעִשׂוֹת] מְעִשָׂיו [כְּדִין] לְהוֹמִין תְּקוּנִים לְסוּף הַיָּמִים.²⁵ לְפִיכָךְ: לְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים, אֲלוֹ [הָאוֹתוֹת] שְׁנַצְמָוָה מִהַמְּלֶכֶךְ לְעִשׂוֹת לָהֶם [לְעַם יִשְׂרָאֵל] בְּגֵאֲלָהּ שֶׁל מְצָרִים. וְלְכָל הַיָּד אֲשֶׁר עָשָׂה - שְׁעֵשָׂה מְעַצְמוֹ, לְתַקֵּן תְּקוּנִים לְגֵאֲלָהּ הַאֲחֵרוֹנָה.²⁶ לְפִיכָךְ: וְלְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה - זֶה מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. וְלְכָל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל - זֶה מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. מֵהוּ הַמּוֹרָא? אֲלֵא בְּגַלְל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שְׁהִתְקַשֵּׁר בּוֹ, שְׁפָתוֹב: וְהָיוּ לְאַחַדִּים בְּיַדְיָ (יחזקאל לו, יז). וּבְתַחֲלָה מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף עוֹמֵד לְבַדּוֹ, וְזֶה: וְלְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה. אַחַר כֶּךָ בָּא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף הִתְחַבֵּר בּוֹ, וְהָיוּ לְאַחַדִּים וְדָאִי. הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁה - [אָמְרוּ] וְהַמְּתַחִיל בְּמַצְוָה אוֹמְרִים לוֹ גְּמֹר²⁷ (ירושלמי פסחים י, ה), לְעַתִּיד לְבּוֹא בְּשִׁיבּוֹא הוּא בְּיַחַד עִם שְׁנֵי מְשִׁיחִים לְגֵאוֹל אֶת יִשְׂרָאֵל גֵּאֲלָה שְׁלָמָה.²⁸

25. ואלו התיקונים שיתבארו לקמן של: "ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול".

26. עי' זחר ח"ג כי תצא, רעח, ע"א.

27. עיין גם ירושלמי ראש השנה פ"א סוף הל' ח.

28. עי' זחר ח"ג כי תצא, שם, עי' לקמן תי' נ.